

Ceny ogłoszeń

za wiersz milimetry przed 1 złoty w tekście 50 gr., za tekaletem 40 gr. Ogłoszenia tabelaryczne 50 proc., a święteczne 25 proc. drobnej. Drobne ogłoszenia po 10 groszy. Dla poszukujących pracy 5 gr. za wyraz. Najmniej 1 zł. Za zastrzeżenie miejsca dolizs się 25%.

EXPRES ZAGŁĘBIA

Jedyny organ demokratyczny niezależny woj. kieleckiego.
Redaktor naczelny: WITOLD FABRYCY.

Prenumerata wynosi miesięcznie

zł. 2.—

Adres Redakcji, Administracji i Drukarni: Sosnowiec, ul. Teatralna 1a
Telefon Redakcji 0-92, Administracji 4-97, Drukarni 4-94.

Konto czekowe 304.247
P.K.O. Katowice

ODDZIAŁY:

KIELCE, Kilińskiego 18, tel. 13-78; BĘDZIN, Małachowskiego 24, tel. 598; DĄBROWA, 3-go Maja 14, tel. 277; ZAWIERCIE, ul. 3-go Maja 5, tel. 97; CZELADŹ, Plac 11 li-topada 8; GRODZIEC, ulica Kosciuszki 16.

Doniosły akt w dziejach odrodzonej Polski

Podpisanie konstytucji z 23 kwietnia 1935 roku

WARSZAWA, 23. 4. (wt.) Dziś wieczorem na Zamku Królewskim odbyła się uroczystość złożenia przez Prezydenta Rzplitej podpisu na akcie ustawy konstytucyjnej.

W godzinach wieczornych miasto przybrało uroczysty wygląd. Z gmachów państwowych i domów prywatnych powiewały flagi o barwach narodowych. Zamek Królewski jaśniał z daleka światłem, oświetlony rzeszcie reflektorami. Na placu Zamkowym z okazji uroczystości zgromadziły się liczne rzesze ludności stolicy, wypełniając szereg plac i wyloty przyległych ulic.

W zwartym szeregu ustawiły się związki b. wojskowych ze sztandarami, oraz szereg organizacji społecznych i zawodowych robotniczych. U podnóżu kolumny Zygmunta stanęły kompanie honorowe z chorągiewkami warszawskich pułków piechoty 21 p. p., 30 p. strzelców kaniowskich oraz 36 p. legji akademickiej. W głębi ustawili się szwadron pierwszego pułku szwoleżerów im. Józefa Piłsudskiego.

O godz. 19.30 w chwili składania podpisu przez Prezydenta Rzplitej na akcie ustawy konstytucyjnej oddziały wojskowe sprezentowały broń, a orkiestra 21 p. p. odegrała hymn narodowy, zaś bateria 1 dywizjonu artylerji konnej z dziedzica kompanji zamkowej dała 101 strzałów.

Po odegraniu hymnu narodowego zebrane tłumy długo manifestowały wznosząc okrzyki na cześć konstytucji, Prezydenta Rzplitej, Marszałka Piłsudskiego, rządu oraz twórców konstytucji.

Następnie orkiestry na placu odegrały Pierwszą Brygadę, a nadto wykonały szereg utworów muzycznych.

JAK BYŁO NA ZAMKU.

Akt złożenia podpisu przez Prezydenta Rzeczypospolitej na ustawie konstytucyjnej odbył się w Zamku, w t. zw. Sali Rycerskiej ozdobionej cyklem wielkich obrazów historycznych pędzla Bacciarelego i popier-

słami polskich hetmanów i mężów stanu.

W sali Rycerskiej pod słynnym zegarem wyobrażającym Chronosa, który dźwiga na swoich barkach świat, ustawiony był stół okryty ezerwonem sukniem, na stole stały dwa kandelabry, kalamarz i pieczęć Prezydenta Rzplitej.

O godz. 19.15 zaczęli przybywać członkowie rządu, marszałkowie sej-

mu i senatu, wicemarszałkowie, oraz referenci ustawy konstytucyjnej sejmowi i senatu. O godz. 19.30 punktualnie wszedł na salę Prezydent Rzeczypospolitej poprzedzany przez dwóch adjutantów kpt. Górzewskiego i kpt. Hartmana oraz dyrektora protokołu dyplomatycznego. Za p. Prezydentem szedł premier Sławek, niosąc akt konstytucyjny. Dalej szedł szef kancelarji cywilnej Świeżawski, szef gabi-

netu wojskowego plk. Głogowski oraz kapelan przyboczny p. Prezydenta ks. Humpola.

P. Prezydent przywitawszy się z obecnymi na sali zasiadł w fotelu za stołem, poczem premier Sławek przedłożył p. Prezydentowi ustawę konstytucyjną zaopatrzoną już w podpis wszystkich członków rządu. W chwili gdy p. Prezydent wziął pióro do ręki rozległ się pierwszy strzał armatni, a za nim następne, jeden po drugim. P. Prezydent postawił najpierw na pierwszej stronie aktu konstytucyjnego datę dnia dzisiejszego, nadając te same nową konstytucji nazwę ustawy konstytucyjnej z dnia 23 kwietnia 1935 r. Następnie na ostatniej stronie tekstu ustawy wypisanego ręcznie na papierze pergaminowym p. Prezydent położył swój podpis nad podpisami premiera i wszystkich ministrów i oddał akt szefowi kancelarji cywilnej, który wycisnął na niej pieczęć Prezydenta Rzplitej.

ś. † p.

JAN LANGNER

B. DLUGOLETNI PRACOWNIK FIRMY H. DIETEL

po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzonej św. Sakramentami, zasnął w Panu dnia 23 kwietnia 1935 roku, przeżywszy 68 lat.

Wyprowadzenie drogi nam zwłok z domu żaloby przy ul. 3-go Maja Nr. 28, do kościoła parafjalnego w Sosnowcu, a po nabożeństwie na omentarz miejscowy, nastąpi dnia 25 kwietnia br. o godz. 8.30.

O czym zawiadamiają pogrążeni w głębokim smutku

ZONA, CORKI, ZIECIEWIE I WNUKI.

Kulisy fałszywych bredni o pakcie polsko-niemieckim

Dziennikarz francuski demaskuje

PARYŻ, 32. 4. PAT. W dzisiejszym „Journalu“ Saint Brice w artykule pt. „Ciekawa rozprawa“ publikuje fałszywe dokumenty z sowieckimi prowokacjami.

Sowiety zarzuciły nam — pisze publicysta — że nie byliśmy poprawni wobec nich. Mają jednak nieco inne pojęcie niż my o poprawności. Komisarz Litwinow sam się zaprosił do Paryża na śniadanie na Qui d'Orsay, aby parafrować pakt, którego podstawy zosta-

ły ustalone w rozmowach z 17 kwietnia w Genewie.

Gdy podstawy te przelano na papier i gdy zostały one naświetlone z dwuznacznością, którą dyplomaci sowieccy chcieli w nich przesłonić, komisarz Litwinow obraził się i odjechał do Moskwy. Rząd francuski dyskretnie unikał wykazania tego postępowania i zapowiedział, że rokowania toczą się w dalszym ciągu. Tymczasem nota agencji TASS oznajmia ułbi et orbi o

zerwaniu rokowań. Z której więc strony zachodzi tu niepoprawność? Nie trzeba nam opowiadać — pisze dalej Saint Brice — że dyplomaci francuscy nie dotrzymali tekstów opracowanych w Genewie.

Dyplomaci francuscy utrzymywali, że układ francusko-sowiecki winien unikać naruszenia gwarancji Locarna. Dokładnie właśnie w tym kierunku Sowiety uparły się nas pociągnąć. Istnieją jednak sprawy stokrót ważniejsze. Niedawno temu w jednym z dzienników francuskich ukazał się tekst rzekomego tajnego traktatu polsko-niemieckiego z 3 marca ub. roku.

Przeprowadziliśmy pewne dochodzenia, aby uniknąć wszelkich wątpliwości. Istnieją bowiem wypadki, w których wyreżysowane kruszki mogą nas wyprowadzić w pole. W tym wypadku jednak nie autentyczność tekstu bije w oczy. Sądziemy więc, że najlepszą przysługą, jaką należało oddać tym, którzy padli ofiarą tej zastawionej zabawy, było mileżenie. Ale to dziwny zbieg okoliczności sprawił, że właśnie w chwili, kiedy Sowiety usiłują podjudzać opinie francuską rzekomym tajnym traktatem niemiecko-polskim, ponownie ukazują się fikeja, lecz tym razem nieco z innym oddźwiękiem. Należy wkrótce przeciąć całą sprawę. Całkowita nieprawidłowość tego rodzaju dokumentów jest oczywista. Należy sobie powinszować, że zasada szczerza została wykryta.

Co za ciekawy sposób pracy — kończy Saint Brice — nad uspokojeniem na Wschodzie Europy.

Pieć na Formozie

Trzęsienie ziemi zniszczyło wyspę

TOKJO, 23. 4. Z Formozy nadchodzi tu coraz to nowe wiadomości o strasznym trzęsieniu ziemi, jakie nawiedziło wyspę Opengaj. Potwierdza się, że najbardziej ucierpiał prowincje Taiczu i Szincziku, gdzie też jest największej ofiar w ludziach.

Stolica Taiczu, leżąca na północno-zachodnim wybrzeżu wyspy, przestała niemal istnieć. Ulice zasłane są gruzami zawałonych domów, ogarnięci paniką mieszkańcy już drugą noc spędzili pod gołym niebem.

Ten sam los spotkał i inne miejscowości w zachodniej i północno-zachodniej części wyspy. Zniszczeniu uległy linje kolejowe wskutek zawałenia się tunelów. Nad zniszczonymi terenami Formozy (nazwa Formoza jest pochodzenia europejskiego, nieznaną wśród narodów azjatyckich, którzy używają odwieczne stare

nazwy Tai-Nan) krążą samoloty, raportując centrali Czerwonego Krzyża o położeniu.

Ze słynnej bazy floty japońskiej Botel - Tobago wysłano na Formozę kilka torpedowców i okręt szpitalny z lekarstwami i środkami żywności.

Radjostacje okrętów wojennych pośredniczą w przekazywaniu wiadomości wobec zniszczenia wszelkich środków komunikacyjnych.

Liczba ofiar trzęsienia ziemi powiększa się niemal z godziny na godzinę. Ostatnie raporty brzmią: zabitych 3.065 osób, 7.889 ciężko rannych i 1490 łez.

Ranni wobec zniszczenia domów i niemożności przetransportowania ich do okolic, które katastrofa oszczędziła, leżą bądź pod gołym niebem, bądź też częściowo w urządzonych z pośpiechem lazaretach polowych.

